

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820200004
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3820200004.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: Consulting One SK, s.r.o., so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 47 664 878, právne zastúpený Mgr. Lenkou Heřmáňkovou, usadenou euroadvokátkou, so sídlom Košická 56, Bratislava, proti žalovanému C. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, R., o zaplatenie 1.317,38 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 13Csp/1/2020-156 zo dňa 19. augusta 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal. Na odôvodnenie tohto rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou doručanou súdu dňa 31.12.2019 domáhal zaplatenia 1.317,38 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.317,38 eura od 01.01.2017 do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 05.05.2016 uzavrela Tatra banka, a.s. Bratislava a žalovaný zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre FO č. 00-3116728865, ktorou bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 2.000 eur, s úrokovou sadzbou 14,9 % ročne, RPMN 20,88 %, priemernou RPMN 17,18 %, výškou odplaty 18 %, konečnou splatnosťou úveru 24 mesiacov, termínom splátky 25. dňa príslušného mesiaca, počtom splátok 24 a výškou mesačnej splátky 97,07 eur. Súčasťou zmluvy sú Všeobecné podmienky Tatra banky, a.s.. Výzvou zo dňa 25.11.2016 vyzvala Tatra banka, a.s. žalovaného k zaplateniu omeškanej sumy vo výške 255,29 eura ku dňu 24.11.2016, ktorá bola doručovaná žalovanému na adresu Pekárenská č. 19, Handlová, pričom bol žalovaný vyzvaný na úhradu do 7 dní s upozornením, že banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 27.12.2016 oznamovala Tatra banka, a.s. žalovanému, že v dôsledku porušenia povinností zo zmluvy vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy č. 3116728865 a ku dňu 23.12.2016 pohľadávka predstavovala sumu 1.439,77 eur s tým, že žalovaný bol vyzvaný na úhradu, ale doručenie oznámenia žalobca nepreukázal. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11.07.2019 došlo k postúpeniu pohľadávky z Tatra banky, a.s. na žalobcu. Oznámením zo dňa 16.07.2019 oznamovala Tatra banka, a.s. žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu, ale doručenie nepreukázala. Súd prvej inštancie uvedené skutočnosti posúdil a ustálil, že žalovaný uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o úvere, ktorá je na jednej strane tzv. absolútnym obchodom podľa ustanovení Obchodného zákonníka, avšak v tomto konkrétnom prípade táto zmluva bola svojim charakterom zároveň i spotrebiteľskou zmluvou. Peňažné prostriedky poskytnuté na základe zmluvy o splátkovom úvere bol žalovaný povinný v stanovenej dobe vrátiť a zaplatiť z nich zmluvný úrok. Právny predchodca žalobcu v postavení banky mohol postúpiť svoju splatnú pohľadávku (časť záväzku po jeho splatnosti) len za splnenia podmienky písomnej výzvy adresovanej žalovanému a po uplynutí zákonom stanovenej doby omeškania. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky),

a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Súd prvej inštancie síce považoval za preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní viac ako 90 dní, nebolo zároveň preukázané listinnými dôkazmi, že právny predchodca žalobcu písomne vyzval žalovaného na plnenie dlžných splátok a že právny predchodca žalobcu oznámil účinne mimoriadne zosplatnenie úveru. Samotná výzva a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bez preukázania jej doručenia žalovanému takýmto dôkazom nie je. Podľa názoru súdu teda postúpenie pohľadávky na žalobcu nemohlo byť platné a žalobca v tejto časti uplatneného nároku nemá aktívnu vecnú legitimitáciu. Vzhľadom na uvedené dôvody súd žalobu v celom rozsahu zamietol s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.4.2018 sp. zn. 1Cdo/147/2017. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP. V konaní bol úspešný žalovaný, preto by mu v zmysle § 255 ods. 1, 2 CSP patril nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v konaní. Vzhľadom k tomu, že žalovanému z obsahu spisu žiadne trovy konania nevyplývajú, nárok na náhradu trov konania mu voči žalobcovi nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že v súvislosti s ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách ako aj jednotlivými predloženými dôkazmi (výzva pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 25.11.2016, oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 27.12.2016, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 16.7.2019) súd prvej inštancie usúdil, že tieto dokumenty pre splnenie zákonných povinností neboli doručené, resp. ich doručenie nebolo preukázané, čím vyhlásenie o zosplatnení úveru bolo neplatné, čo malo mať následne vplyv na postúpenie pohľadávky a tým pádom žalobca nie je vo veci aktívne vecne legitimovaný. Žalobca považuje toto právne posúdenie súdom prvej inštancie za nesprávne. V prejednáwanej veci žalobca dostatočne preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu, kedy síce súdu doručky nepredložil, nakoľko nimi nedisponoval ani právny predchodca žalobcu, avšak na spôsob doručovania v zmysle bodu 4.5.5. všeobecných obchodných podmienok poukázal vo svojom žalobnom návrhu, podľa ktorého pri doručovaní písomností poštou sa písomnosti považujú za doručené v tuzemsku tretí deň po ich odoslaní a v cudzine siedmy deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia. Žalobca predložil súdu prvej inštancie podacie lístky ako dôkaz o odoslaní predmetných dokumentov. Týmto spôsobom žalobca respektíve jeho právny predchodca doručoval aj iné dokumenty ako napr. upomienky, výzvy, oznámenia a podobne. Z predmetného spôsobu doručovania síce neplynú doručky avšak je toho názoru, že odoslanie predmetných dokumentov bolo jednoznačne preukázané. Nakoľko žalobcovi nie je známy žiaden právny predpis, ktorý by podmieňoval doručenie takých dokumentov ako výzva pred zosplatnením alebo oznámenie o zosplatnení do vlastných rúk alebo na poštovú doručku, má za to, že dané dokumenty sa dostali do dispozičnej sféry adresáta (žalovaného). Súd tak nesprávne právne posúdil vec, keď podmienil § 92 ods. 8 Zákona o bankách preukázaním doručenia dokumentov plynúcich z predmetného ustanovenia poštovými doručkami. Právny predchodca žalobcu si splnil zákonnú povinnosť v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách a došlo tak k naplneniu dvoch dôležitých právnych skutočností, a to klient banky bol s plnením svojho záväzku v omeškaní aspoň 90 dní a banka na splnenie záväzku klienta písomne vyzvala. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť podľa § 391 ods. 1 CSP súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 31.12.2029 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 1.317.38 eur s príslušenstvom. Právny predchodca žalobcu (Tatra banka, a.s.) poskytol žalovanému spotrebiteľský úver, a to na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere s poistením pre FO č. 00-3116728865 zo dňa 05.05.2016, vo výške 2.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať 24 pravidelnými mesačnými splátkami po 97,07 eur, pri RPMN 20,88 %, priemernou RPMN 17,18 %, s úrokovou sadzbou 14,09 % a výškou odplaty 18 %. Výzvou pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 25.11.2016 právny predchodca žalobcu (Tatra banka, a.s.) vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy a upozornil ho, že ak nedôjde do 7 dní od doručenia výzvy k zaplata sumy,

bude oprávnený pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Následne právny predchodca žalobcu oznámením zo dňa 27.12.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru a vyzval žalovaného k zaplateniu dlžnej sumy 1.439,77 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0400/2018/CE zo dňa 11.07.2019 Tatra banka, a.s (právny predchodca žalobcu) postúpila pohľadávku voči žalovanému z predmetnej úverovej zmluvy spoločnosti Consulting One SK, s.r.o.. Tatra banka, a.s. oznámením zo dňa 16.07.2019 postúpenie pohľadávky oznámila žalovanému, ktorý je povinný zaplatiť dlžnú sumu novému veriteľovi.

6. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Tatra bankou, a.s. a žalobcom (11.07.2019), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku, postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

7. Podľa citovaných ustanovení, žalobca v súdnom konaní musí svoju aktívnu vecnú legitimitáciu preukázať platným postúpením pohľadávky. Citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je špeciálnou úpravou voči všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok podľa Občianskeho zákonníka.

8. Aktívnu legitimitáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi procesné právo si ten-ktorý hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Cdo/205/2009), preto nepostačuje, aby žalobca v súdnom konaní svoju aktívnu vecnú legitimitáciu preukázal len oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi, je potrebné preukázanie platného postúpenia pohľadávky.

9. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách teda upravuje ďalšie špeciálne podmienky (popri všeobecných v Občianskom zákonníku), za ktorých môže byť pohľadávka banky postúpená, a to: 1/ písomná výzva banky účastníkovi zmluvy a 2/ omeškanie účastníka nepretržite dlhšie ako 90 dní so splnením záväzku. Uvedené skutočnosti, resp. podmienky sú zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky podľa zákona o bankách, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

10. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď žalobu zamietol z dôvodu neplatného postúpenia bankovej pohľadávky a absencie aktívnej vecnej legitimitácie na strane žalobcu. Zo obsahu spisu vyplýva, že žalobca v konaní predložil výzvu zo dňa 25.11.2016, ktorou právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy a poučil ho, že v prípade neuhradenia tejto sumy je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky a oznámením zo dňa 27.12.2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky z dôvodu nezaplatenia dlžnej sumy, pričom žalobca v konaní na preukázanie odoslania predmetnej výzvy aj oznámenia o mimoriadnej splatnosti pohľadávky žalovanému predložil podacie hárky (č.l. 19 a č.l. 27). S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 1Cdo 147/2017, v zmysle ktorého zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, sú preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžnikovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní, odvolací súd má na rozdiel od súdu prvej inštancie za to, že žalobca preukázal odoslania výzvy zo dňa 25.11.2016 ako aj oznámenia o mimoriadnej splatnosti pohľadávky zo dňa 27.12.2016. Súd prvej inštancie teda nesprávne ustálil, že na platné postúpenie bankovej pohľadávky je potrebné, aby bola výzva na zaplatenie dlžnej

sumy a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti doručená žalovanému, nakoľko postačuje, aby bola takáto výzva a oznámenie odoslaná žalovanému, resp. aby sa dostala do sféry jeho dispozície. Vzhľadom na uvedené boli splnené obidve podmienky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a to písomná výzva banky účastníkovi zmluvy (žalovanému), oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a omeškanie účastníka (žalovaného) nepretržite dlhšie ako 90 dní so splnením záväzku, preto je postúpenie pohľadávky na žalobcu platné.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. V ďalšom konaní je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a jeho úlohou bude opätovne posúdiť nárok žalobcu a opätovne rozhodnúť, pričom v odôvodnení rozhodnutia dá súd prvej inštancie odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania a svoje rozhodnutie riadne zdôvodní tak, aby bolo preskúmateľné. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania /§ 396 ods. 3 CSP/.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).